

426.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1933 r.

o likwidacji przedsiębiorstw państwowych: „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie” i „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Mościcach” oraz o utworzeniu i wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą „Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie”.

Na podstawie art. 1 i 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195) zarządza się co następuje:

§ 1. Likwiduje się z dniem 31 lipca 1933 r. przedsiębiorstwa państwowe: „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie” i „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Mościcach”, jako samoistne osoby prawne. Cały majątek tych przedsiębiorstw wraz ze wszystkimi prawami i zobowiązaniami przejmują Skarb Państwa.

§ 2. Tworzy się i wydziela z administracji państwowej przedsiębiorstwo państwowe „Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie”. Przedsiębiorstwo to uznaje się za przedsiębiorstwo posiadające samoistną osobowość prawną.

§ 3. Przedsiębiorstwo państwowe „Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie” z dniem 1 sierpnia 1933 r. przejmie od Skarbu Państwa cały majątek ruchomy zlikwidowanych przedsiębiorstw: „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie” i „Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Mościcach” wraz ze wszystkimi prawami i zobowiązaniami odnoszącymi się do tego majątku, według stanu wykazanego w bilansach wymienionych przedsiębiorstw, sporządzonych na dzień 31 lipca 1933 r.

§ 4. Skarb Państwa odda również w dniu 1 sierpnia 1933 r. przedsiębiorstwu państwowemu „Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych w Mościcach i w Chorzowie” w zarząd i użytkowanie cały majątek nieruchomy, stanowiący własność Skarbu Państwa, pozostający dotychczas pod zarządem i w użytkowaniu „Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Chorzowie” i „Państwowej Fabryki Związków Azotowych w Mościcach”.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

427.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 czerwca 1933 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) oraz art. 6 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276), częściowo zmienionem rozporządzeniami z dnia 13 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 30), z dnia 22 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 105) i z dnia 11 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 31) wprowadza się zmiany następujące:

1) Paragraf 12 ustęp 2 punktu 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„Powrotny wywóz za zwrotem cła może być zezwolony po upływie trzymiesięcznego terminu tylko w wyjątkowych wypadkach”.

2) Paragraf 13 zdanie końcowe ustępu 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„W innych wypadkach zezwala na powrotny wywóz Ministerstwo Skarbu”.

3) Paragraf 17 pkt. 3 uzupełnia się przez dodanie dalszego szóstego ustępu takiej treści:

„Przywóz surowic i szczepionek, używanych w praktyce lekarskiej może być dopuszczony wyłącznie za każdorazowym zezwoleniem Ministra Opieki Społecznej i na warunkach w zezwoleniu tem określonych”.

4) Paragraf 17 pkt. 5 wraz z odnośniami załącznikami otrzymuje brzmienie następujące:

„a) Wszelkiego rodzaju ziemniaki, nie wyłączając sadzeniaków, można przywozić jedynie na zasadzie pozwolenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i to tylko przez upoważnione do odprawy ziemniaków urzędy celne. Ziemniaki powinny być przywożone w nowym nieużywanym opakowaniu, zaplombowanem przez nadawcę, lub też luzem w zaplombowanych wagonach. Do każdej przesyłki powinien nadawca dołączyć dwa egzemplarze świadectwa oficjalnej służby fitopatologicznej lub zakładów ochrony roślin kraju eksportującego według załączonego wzoru Nr. 3. Świadectwo winno stwierdzać, że ziemniaki oraz wszelkie przedmioty, użyte do ich opakowania, są wolne od następujących chorób i szkodników oraz jajek i larw tych szkodników, raka ziemniaczanego (*Synchytrium endobioticum* Perc.), parcha prószystego (*Spongospora subterranea* Wallr), chrząszcza Colorado (*Leptinotarsa* Doryphora (*decemlineata* Say), molika ziemniaczanego (*Phthorimaea operculella* Zell), mątwika ziemniaczanego (*Heterodera schachtii* rostochiensis), jak również, że ziemniaki te zostały wyprodukowane w miejscowości wolnej od powyższych chorób i szkod-